

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1970 r.

w sprawie zakresu działania Centralnego Urzędu Geologii i organów do spraw geologii prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303), art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) i art. 70 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Centralny Urząd Geologii i organy do spraw geologii prezydiów wojewódzkich rad narodowych wykonują określone prawem geologicznym i innymi przepisami zadania państwowej administracji geologicznej.

2. Centralny Urząd Geologii prowadzi ponadto przez podległe mu jednostki prace geologiczne w zakresie ustalonym w niniejszym rozporządzeniu lub w innych przepisach.

§ 2. 1. Do zakresu działania Centralnego Urzędu Geologii należą w szczególności sprawy:

- 1) inicjowania i prowadzenia badań budowy geologicznej kraju i określania perspektyw poszukiwań złóż kopalin, poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin stałych oraz zasobów wód podziemnych, ustalania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa, jak również prowadzenia prac naukowo-badawczych z zakresu geologii, geofizyki, wiertnictwa i prac wydawniczych związanych z działalnością państwowej służby geologicznej,
- 2) ustalania w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) kierunków prac geologicznych,
- 3) koordynacji działalności prowadzonej w kraju dla potrzeb gospodarki narodowej w zakresie badań budowy geologicznej, poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin i zasobów wód podziemnych oraz ustalania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa,
- 4) sporządzania perspektywicznych i okresowych zbiorczych planów prac geologicznych państwowej służby geologicznej,
- 5) kontroli wykonania planów i sprawozdawczości w zakresie prac geologicznych,
- 6) sporządzania okresowych bilansów zasobów złóż kopalin i opiniowania wykorzystania krajowej bazy surowców mineralnych,
- 7) analizy stanu rozpoznania budowy geologicznej kraju i stanu zabezpieczenia planowanych inwestycji rozpoznaniem geologicznym,
- 8) zatwierdzania projektów badań geologicznych i dokumentacji geologicznych w zakresie ustalonym szczególnymi przepisami,
- 9) ewidencjonowania zatwierdzonych zasobów wód podziemnych,
- 10) koordynowania działalności resortowych służb geologicznych, ich organizacji i zakresu działania,
- 11) wytycznych w zakresie udzielania zezwoleń na prowadzenie prac geologicznych przez jednostki gospodarki niepaństwowej,
- 12) wprowadzania postępu techniczno-ekonomicznego w pracach geologicznych,
- 13) nadzoru i kontroli nad prowadzeniem badań i sporządzaniem dokumentacji geologicznych związanych z badania-

mi regionalnymi, poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż surowców energetycznych, hutniczych i chemicznych oraz wód leczniczych,

- 14) archiwizacji materiałów geologicznych, udostępniania i rozpowszechniania wyników prac geologicznych,
- 15) ustalania kierunków zabezpieczania wykonawstwa geologicznego w odpowiedni sprzęt i aparaturę,
- 16) umów i rozliczeń za prace geologiczne,
- 17) wytycznych dotyczących zapobiegania i usuwania szkód powodowanych pracami geologicznymi oraz kontroli w tym zakresie,
- 18) ewidencji ilościowej kadr geologicznych, geofizycznych i wiertniczych państwowej służby geologicznej oraz współpracy z właściwymi organami, jak również sprawy opracowywania wniosków w zakresie ilości, kształcenia, rozmieszczania i kwalifikacji tych kadr,
- 19) stwierdzania kwalifikacji osób uprawnionych do prowadzenia prac geologicznych,
- 20) reprezentowania państwowej służby geologicznej za granicą, inicjowania i organizowania współpracy naukowo-technicznej i gospodarczej z zagranicą, jak również sprawy eksportu usług geologicznych,
- 21) kierownictwa i nadzoru nad podległymi jednostkami organizacyjnymi oraz ustalania zasad ich działalności.

2. Centralny Urząd Geologii działa jako druga instancja w sprawach należących do zakresu działania organów do spraw geologii prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii ustala ceny i normy kosztorysowe prac geologicznych po zasięgnięciu opinii zainteresowanych ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz wydaje cenniki.

§ 4. 1. Organ do spraw geologii prezydiów wojewódzkich rad narodowych wykonują w pierwszej instancji zadania państwowej administracji geologicznej, chyba że prawo geologiczne lub inne przepisy zastrzegają te zadania do właściwości Centralnego Urzędu Geologii.

2. Do zakresu działania organów do spraw geologii prezydiów wojewódzkich rad narodowych należą w szczególności sprawy:

- 1) analizy stanu rozpoznania budowy geologicznej terenu objętego działalnością tego organu oraz wykorzystania wyników prac geologicznych dla potrzeb gospodarki narodowej,
- 2) planowania prac geologicznych dla potrzeb ujętych w planie wojewódzkim (miejskim miasta wyłączonego z województwa),
- 3) zatwierdzania projektów (rejestracji programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie ustalonym szczególnymi przepisami,
- 4) koordynacji, nadzoru i kontroli nad prowadzeniem badań i sporządzaniem dokumentacji geologicznych, z wyłączeniem prac związanych z badaniami regionalnymi, poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż surowców energetycznych, hutniczych i chemicznych oraz wód leczniczych,
- 5) nadzoru i kontroli nad prowadzeniem związanych z badaniami geologicznymi robót, nie podlegających nadzorowi urzędów górniczych.

3. Szczegółowy zakres działania oraz organizację wewnętrzną organów do spraw geologii, o których mowa w ust. 1 i 2, określają prezydya wojewódzkich rad narodowych w trybie i na zasadach przepisów o tworzeniu wydziałów przez prezydya rad narodowych.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1961 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Centralnego Urzędu Geologii i organów do spraw geologii

prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 36, poz. 185).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 maja 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obrotu mięsem pochodzącym z uboju gospodarczego.

Na podstawie art. 4 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. Nr 21, poz. 135 oraz z 1952 r. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 21 listopada 1959 r. w sprawie obrotu mięsem pochodzącym z uboju gospodarczego (Dz. U. z 1959 r. Nr 70, poz. 445, z 1960 r. Nr 55, poz. 320 i z 1962 r. Nr 41, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent może sprzedawać mięso z uboju gospodarczego jedynie na terenie powiatu, w którym znajduje się jego gospodarstwo. W wypadkach gospodarczo uzasadnionych zezwolenie może być wydane na sprzedaż w powiatach graniczących z tym powiatem.”

b) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Producent może również sprzedawać mięso pocho-

dzące z uboju gospodarczego w gminnych spółdzielniach „Samopomoc Chłopska”, położonych na terenie powiatu, w którym znajduje się jego gospodarstwo, oraz w tych spółdzielniach położonych w powiatach graniczących z tym powiatem.”

c) dotychczasową treść ust. 2 oznacza się jako ust. 3;

2) w § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zaświadczeniach stwierdzających prawo do sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego (ust. 1) powinien być wymieniony powiat (powiaty) bądź także miasta (§ 6), na których terenie producent może sprzedawać mięso. W zaświadczeniach tych oprócz nazwiska producenta wymienić należy również imiona i nazwiska osób, które będą dokonywały sprzedaży (§ 23 ust. 1)”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *E. Sznajder*

141

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 czerwca 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) oraz § 1 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1968 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy wystawianiu, doręczaniu oraz kontroli orzeczeń i zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 7, poz. 42) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisje lekarskie działające w szpitalach składają się z dwóch lekarzy, którymi są dyrektor szpitala oraz ordynator oddziału, w którym chory przebywa podczas leczenia. Jeżeli dyrektor szpitala jest równocześnie ordynatorem oddziału, drugim członkiem

komisji jest lekarz zastępujący ordynatora oddziału. W okresie nieobecności dyrektora lub ordynatora w skład komisji wchodzi lekarz, który w tym okresie zastępuje dyrektora lub ordynatora.”

2) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. W szpitalach orzekają o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby:

1) ordynatorzy oddziałów na okres pobytu w szpitalu,

2) komisje lekarskie na wniosek lekarza bezpośrednio opiekującego się chorym na okres po wypisaniu ze szpitala nie dłuższy niż 30 dni.

2. Uprawnienia określone w ust. 1 pkt 1 przysługują lekarzom denty stom będącym ordynatorami oddziałów chirurgii szczękowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostorzewski*